

Saa sagde den højtærede Minister en Ting, som var rigtig; i Forholdet til politiske Indrømmelser o. s. v. skal vi holde os neutrale. Neutralitet er en svært god Ting. Det skulde den højtærede Minister have husket, inden han blev Udenrigsminister, da han endnu var Danmarks Gesandt i Rusland i 1920. Den højtærede Udenrigsminister har sikkert ikke rigtig erindret, at Danmark var et neutralt Land, den Gang han til Pressen holdt sin berygtede Tale, hvori han opfordrede Ententen til at gribe ind med Vaabenmagt overfor Rusland. Denne Holdning, som var alt andet end neutral, foranledigede adskillige haandfaste Ord, rettede til den daværende Gesandt. Navnlig erindrer jeg, at Venstrebladet „Grenaa Folketidende“, der er Organ for Tingets højtærede Formand, og en Række andre Venstreblade bragte en Fællesartikel om den nuværende Udenrigsminister, den daværende Gesandt, hvori man gjorde gældende, at det var lykkedes Gesanden ved denne Udtalelse, ved sine uoverlagte Ord, paa ny at give dem Vind i Sejlene, der vilde dansk Eksport til Livs. Jeg tillader mig med den højtærede Formands Tilladelse at citere blot 3—4 Linier; der tales om vor Gesandts ubetænksomme Kluntethed og Iver for at gøre sig bemærket, og det hedder saa: „Man tør maaske derfor haabe, at Regeringen snart vil sørge for at faa sat en Stopper for Hr. Scavenius' Proklamationer til Verdenspressen, inden de afstedkommer endnu flere Ulykker.“ Jeg tror, det havde været nyttigt, om Venstre havde erindret sig denne Kluntethed og Iver for at gøre sig bemærket, da det for halvandet Aar siden skulde til at udnævne Udenrigsminister.

Den højtærede Minister, som altsaa tidligere i Henhold til Venstrepressen har udvist denne ikke særlig tiltalende Form i sin Behandling af Udlandet, staar nu her og udtrykker i mange Ord, at Rusland vilde dette Forhold til os paa Grund af vor geografiske Beliggenhed, for at faa en Observationspost her, for at faa lavet en Propagandacentral her og forskelligt andet, og den højtærede Minister gør gældende, at vi har ingen virkelig økonomisk Interesse i dette Forhold; i hvert Fald, han tror aldeles ikke paa, at der bliver nogen Handel med Rusland, og han har hørt af et Medlem af Delegationen, at der ikke vilde ske nogen Forøgelse af Beskæftigelsesgraden her hjemme, fordi vi fik en Overenskomst med Rusland.

Den højtærede Minister taler om, at man her har foregøglet Folk, at der vilde ske et stort Opsving. Jeg ved ikke, hvem der

har foregøglet noget saadant, jeg har i hvert Fald ikke gjort det. Men det er igen en Følge af, at skrive Talen, før man har hørt den, man skal svare. Jeg har ikke med et Ord talt om noget stort Opsving. Jeg har tværtimod sagt: Om det bliver lidt eller meget, vi kan vente fra Rusland, vil Tiden vise, derom ved jeg intet. At Rusland skulde ønske Overenskomst med os af bare Kærlighed, enten til den nuværende Regering eller til Landet, det har jeg heller aldrig søgt at sige eller tænkt mig. Rusland ønsker naturligvis i egen Interesse denne Overenskomst, og vi ønsker den i vor Interesse. Der er ikke noget ondt i, synes jeg, at Rusland søger at fremme sine Interesser ved den Slags Forhandlinger, saa lidt som der er noget anstødeligt i, at vi siger: Der ligger et stort, et mægtigt Land, en hel Verdensdel, der maa der være Muligheder ogsaa for dansk Haandværk, dansk Industri og dansk Handel nu, som der har været for 8 Aar siden, før Verdenskrigen lukkede for alt dette.

Jeg ved ikke, hvorpaa den højtærede Minister støtter sin Formodning om, at der slet ikke kan blive Tale om nogen Handel. Jeg kan dog ikke tro, at den Række Ledere for store ansete Firmaer, som i de sidste Dage har udtalt sig i den Ministeren støttende Presse, i de Konservatives Hovedorgan, som ganske vist ikke altid støtter den højtærede Minister, men som dog efter Omstændighederne gør det fra Tid til anden, naar Nødvendigheden byder det — denne Række ansete forretningsdrivende eller Ledere af store Virksomheder, som taler paa Værktøjsfabrikkernes, Maskinfabrikkernes, Burmeister & Wains, tekniske Fabrikkers, Nordisk Metalvarefabriks og Kabelfabrikkernes Vegne, alle disse kan dog ikke paapege, at de før Krigen havde saa og saa stor Om sætning paa Rusland, som de haaber at kunne generhverve, uden samtidig at slaa fast, at Optagelsen af Forbindelsen med Rusland saa ogsaa maa forøge Beskæftigelsesgraden i Danmark. Skal Værktøjsfabrikkerne lave Værktøj til Rusland, maa dog Arbejdere blive beskæftiget derved. Hverken Værktøj, kemiske Produkter eller noget som helst andet bliver til uden ved Arbejde. Er der Sandhed i, hvad disse Mænd siger — og jeg tror fremdeles paa deres Sandhedskærlighed —, saa er der Mulighed for at faa Afsætning og faa Arbejdere beskæftiget. Om faa eller mange, vil Fremtiden vise, men at der er Mulighed for at faa dem beskæftiget, er dog afgjort.

Og den højtærede Ministers Frygt for, at Sovjetregeringen vil lave en Central her